

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1. Qui corripere debeant

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

lucratuſ eris fratrem tuum: ſi autem non audierit adhibe tecum adhuc unū vel duos: ſi in ore duorum vel trium teſtium ſtet omne verbum. Quod ſi non audierit eos: dic Eccleſia. ſi autem Eccleſiam non audieris: ſi tibi ſicut ethnicuſ & Publicanuſ. In quibus verbis triplicis modi correctionis fit mentio: vnus ſecretæ; alteriuſ publicæ coram alijs; tertiæ quæ fit Præſato & omneſ hi modi ſunt in vſu in Religionibus, ſpeciali magiſq; perfectō modo, quā inter ſeculares.

§. I. Qui corripere debeant.

PRIMA CORREPTIO eſt quam vulgò fraternam appellamus, eò quòd ſpiritali fraternitati innitatur, quam omneſ Chriſtiani habent eo nomine, quod ſint filij euſdem Patris ſcilicet Dei & euſdem Matris, quæ eſt Eccleſia. in cuiuſ initijs omneſ Chriſtiani ſe fratres appellabant; & nunc eodem nomine ſe appellant Religioſi, vtpotè fratres in Chriſto, & filij vnivſ Matris, hoc eſt, Religionis, cuiuſ Regulam ſectantur. Voluit autem Saluator noſter, fratres appellare corripientem & correptum: vt intelligatur, correptionem non ex odio ira, aut ſine alio minus recto; ſed ex ſpiritu fraternitatis, hoc eſt charitatis & miſericordiæ debere procedere: cuiuſ actum ait S. Thomas, eſſe ipſam correptionem. Si enim charitatis eſt infirmum curare, nudum veſtire, & egeno eleemoſynam facere: multò maioris erit, agrotantem in anima curare, & virtute induere ab illa exutum; & ſpiritualem eleemoſynam indigenti elargiri. Ac proinde ipſa quoque correptio competit omnibus, quibus nomen fratrum applicatur. Quare primuſ locus corripientis competit Præſatis, & ſenioribus tanquam fratribus natu maioribus: & hoc nomine præcipuè ad illoſ ſpectat officiuſ & munuſ corripientiſ minoruſ. Nam licet ratione officij aut ſenij cenſeantur eſſe Patreſ: id tamè potiùſ auget tituluſ & iuſ reliquos corripientiſ, qualiſ filioſ ſuoſ. Quamuiſ etiam eſt contra (vt ait idem Sanctuſ) minor poſſit maiorem corripere, cum debita tamen humilitate, & reuerentiâ conuenienti. Si enim Præſatuſ aliquid fecit dignuſ correptione: charitaſ incitat ſubdituſ vt eum moneat, & ab illo animæ detrimento eripiat: ſicut etiam eundem impellit, ad ſuam Superiorem iuuandam, & corporiſ detrimento eripiendum. Ex quo fit, vt etiam peccator, qui non propterea deſinit eſſe frater, corripere poſſit in aliquo deficientem: modò id cū debita humilitate faciat, & à charitate ſtimulatuſ: agnoſcens (vt ait S. Auguſtinuſ) ſuam propriam miſeriã; & quod ipſemet euſ remedio opuſ habeat. Et cū vnus a *Angeluſ* reprehēderit *Balaam* per oſ aſine: non miruſ eſt, ſi etiam peccator inſtrumentū fiat, ad corripieñdū peccantē. Quamuiſ ſi peccator ſit publicuſ, euſq; improbitaſ manifeſta: non ei competit munuſ corripientiſ: poterit enim redemptor ei dicere: b quomodo dicis fratri tuo: ſine eiſciam feſtucam de oculo tuo: & ecce trabaſ eſt in oculo tuo: e hypocrita eice primo trabem de oculo tuo; & tunc videbiſ eicere feſtucā de

1. 2. 9. 33. 41

4. 3. 4. 5. 1

a NN, 21. 23

b Mat. 7. 4.

LUC. 6. 41.

c Cū ex in-

ſerito de

Haretiſ.

oculo

oculo fratri tui. quasi ad rem nostram diceret: qui in anima habet scandalosi peccati trabem, non habet aspectum sufficientem, nec iudicium tranquilum, quale opus est habere, ad aliorum peccata corrigenda: prius itaq; agat de suis curacione, & tunc licebit etiam reliquos curare. Aptè autem tali conuenit nomen hypocrita: quia saluum correctio non prouenit ex charitate; sed ex superbia; & quia cupiunt haberi iusti, cum peccatores reprehendant: aut certè verbis, quæ proferunt, ostendunt se iustos: cum tamen sint cæteris peiores. In qua re (vt ait S. Augustin.) vsurpant sibi munus iustorum, quibus incumbit vitia reprehendere.

§. 2. Qua sint corrigenda.

MATERIAM Correptionis proposuit Christus Dominus noster, cum dixit: *si peccauerit in te frater tuus &c.* in quibus verbis omne genus peccatorum continetur. quamuis, si literæ corticè inspiciamus, videatur solū loqui de illis peccatis, quibus infertur iniuria ipsi corripienti: de quibus potest ipse delinquentē corripere: nō animo honorem suū præcipuè tuendi; sed desiderio lucrandi animā fratris sui: eum impellendo ad penitentiā & satisfaciendum pro sua culpa; vt eius veniā obtineat. Et hūc sensum videtur S. Lucas respexisse, cū dixit: *si peccauerit in te frater tuus increpa illum* & *si penitentiā egerit, dimitte illi. Et si septies in die peccauerit in te, & septies in die conuersus fueris ad te, dices: paenitet me, dimitte illi.* In quæ verba SS. Ambrosius & Chrysostomus aiunt: Christum D. N. voluisse nos permouere ad cōdonandas iniurias, quibus ab alijs sumus affecti: monentes cū charitate afficiētē nos iniuria, vt illū peccati sui peniteat, & se emēdet. Et in eundē sensū ait S. Augustinus, quare illū corripis? quia tu doles quod peccauerit in te: absit. Si amore tui id facis, nihil facis. Si amore illius facis, optimè facis. Vt autē maiorem in eum charitatem ostendas, dixit Saluator: *vade corripe eū*: hoc est, ne expectes donec ille ad te veniat petere veniam; sed vade tu, & illum quare: sicut medicus ad infirmū accedit; & corripit eum, vt à vulnere, quo se ipsum læsit, sanetur: nā iniuria, qua te affecit, se ipsum læsit: tu autem, si patienter iniuriā tulisti, mālisti illa sus. Et ipse æquiori animo feret priuatā tuā admonitionem; attēdens, te seruādi eius honoris causā non manifestare eius culpā. Et cū dicit Dominus: *vade*: etiam insinuat, non semper expedire fratrem corripere statim, atq; ille peccauit: quando scilicet adhuc furor passionis feruet: sed tūc expedit tacere, & iniuriā tolerare; & parū expectare donec motus exacerbationis cōquiescat; tempus q; habeat, pacatè aduertēdi iniuriā nobis illatā: & tunc opportunè quærendus est, vt corripatur. Eum in modū, quo Deus D. N. cum peccauit Adamus expectauit, donec ille aduerteret, se b esse nudum; & nuditatem suam erubesceret, & cooperiret se folijs ficus: vt postea eum pro meritis corripere, vt se emendaret. Et quamuis non parua sit

Li. 2. de ser. Domini in monte e. 29 tom. 1

a Luc. 17. 3. In Luc. 1. 17 Hom. 6. in Mat. 10. 2. S. Hieron. Mat. 8. 10. 9 Salm. 107. 4 par. 2. Tr. 11 Serm. 16. de Verb. Dom. 107. 10.

S. Aug. li. 1 de Ciuit. e. 9 S. Dorotheus serm. 17.

b Ge. 3. 2. 7

